

svarer til 30 Øre pr. Indbygger, selvfølgelig gøre Kommunalbestyrelsen opmærksom paa, at der ikke er noget som helst til Hinder for, at Kommunalbestyrelsen kan bevilge mere, men at de blot maa indhente Amtsraadet's Samtykke, hvad det, saa vidt mig bekendt, ikke nogen Sinde har voldt nogen Vanskelighed at faa. Men i alt Fald, hvis Bestemmelsen skulde blive vedtaget, vil jeg da haabe, at Hjælpekassernes Bestyrelser, hvor der maatte herske en saadan Opiattelse blandt Kommunalbestyrelsens Medlemmer, vil gøre deres til at gøre Kommunalbestyrelsen opmærksom paa, at der ikke er noget som helst til Hinder for, at den kan bevilge mere, de skal blot spørge derom, og Tilslidelsen vil sandsynligvis altid blive givet. Jeg tillægger det, som sagt, ikke større Betydning, men netop derfor kan jeg heller ikke anbefale at stemme for Ændringsforslaget. Jeg tror ikke, at der vil ske nogen som helst Skade ved at lade Forslaget forblive uforandret paa det Punkt. Jeg vil gerne paa den Foranledning, som den ærede Ordførers Udtalelse har givet mig, sige, at der i Folketinget foreligger Andragende om Revision af Landkommunalloven, og at jeg overfor det Udvalg, der beskæftiger sig blandt andet ogsaa med dette Andragende, har erklæret mig villig til, saa snart Tid maatte gives til det, at tage Spørgsmaalet om en samlet Revision af Landkommunalloven op til nærmere Overvejelse, men at det jo selvfølgelig ikke kan ske i denne Rigsdagssamling.

Om Ændringsforslag Nr. 2 finder jeg ikke nogen Anledning til at gøre nogen Bemærkning. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3, hvorefter Bestemmelsen om, at der skal hengaa en Maaned efter Fattighjælpens Ophør, inden der kan ydes Hjælp af Hjælpekassen, er foreslaaet udvidet til, at der skal hengaa 3 Maaneder, skal jeg gøre opmærksom paa, at Bestemmelsen om en Maaned blev sat ind i Folketinget, og at jeg i og for sig ikke havde nogen større Grund til at ønske, at der i det hele skulde være en Bestemmelse af den Art, idet jeg mener, at det i Virkeligheden rettelig bør være overladt til Hjælpekassernes Bestyrelse at afgøre, om den paagældende kan siges at være værdig til, i Stedet for tidligere at have været under Fattigvæsenet, nu at komme ind under Hjælpekassen, og det vil igen sige, om der er Udsigt til, om den paagældende ved at faa en større eller mindre Understøttelse en Gang for alle eller maaske fordelt paa et Par Terminer vil være i Stand til fremtidig at klare sig. Det er jo det, som maa være det afgørende. Der er

jo selvfølgelig ikke Tale om, at man nogen Sinde bør flytte Folk over fra Fattigvæsenet til Hjælpekasserne, og at de saa vedblivende skulde være der. Det afgørende er, om Folk, der er kommet klar af Fattigvæsenet, men af en eller anden Grund dog vedblivende ikke kan klare sig selv paa Grund af Sygdom eller Arbejdsløshed, eller hvad det nu maatte være, i dette enkelte Tilfælde maatte kunne antages, naar de faar en større eller mindre Hjælp af Hjælpekassen, at kunne undgaa paa ny at komme ind under Fattigvæsenet. Det er det, som i hvert enkelt Tilfælde skal afgøres af Hjælpekassens Bestyrelse. Jeg mener, at dette maatte Hjælpekassens Bestyrelse have Lov til i hvert enkelt Tilfælde at træffe Bestemmelse om, hvad enten der er gaaet en eller to eller tre eller flere Maaneder. Men i Folketinget har man nu fundet det rigtigt at sætte en vis Tid, der skal være hengaaet, til Dels, efter hvad der er oplyst, efter Ønske fra Organisationen af Hjælpekassernes Bestyrelse. Og jeg skal indrømme, at sætter man, at der skal hengaa en vis Tid, saa kan der altid diskuteres om, om denne Tid skal være en eller to eller tre Maaneder. Men jeg skal, som sagt, ikke modsætte mig dette Forslag, om end jeg i det hele ikke nogen Sinde har fundet, at der var større Grund til at sætte, at der skulde hengaa en vis Tid. Jeg har ment, at man godt kunde overlade til Hjælpekassernes Bestyrelse selv at afgøre det. Nu har man ment, at der skulde staa 3 Maaneder, og det kan jo siges, at der er ikke saa stor Forskel mellem 1 og 3 Maaneder, at der kan være nogen Grund til at gøre større Ophævelser over det.

Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter det forbydes at yde Understøttelse af Hjælpekassen til alderdomsunderstøttede Personer, har jeg ikke noget at indvende imod. Som den ærede Ordfører oplyste, er det i Overensstemmelse med den Praksis, der altid har været fulgt, i alt Fald naar Ministeriet har været spurgt. Naar den ærede sidste Taler mente, at alderdomsunderstøttede, da der jo vilde gaa nogen Tid, inden en Forhøjelse af Alderdomsunderstøttelsen kunde blive vedtaget, derved kunde komme til at lide Nød, hvis man ikke kunde yde dem Hjælp af Hjælpekassen, maa jeg tilstaa, at jeg forstaar ikke rigtig, hvorledes det kan gaa til, hvorledes det skulde være vanskeligere at faa truffet en Afgørelse med Hensyn til en Forhøjelse af Alderdomsunderstøttelsen end i Retning af at yde Hjælp fra Hjælpekassen. Det maa jo erindres, at Hjælpekasserne kan kun